

Szanowni Państwo,

w związku z pismem Kliniki Weterynaryjnej dr n. wet. Dariusza Niedzielskiego VETCARE GROUP Sp. z o.o., datowanym na dzień 09.08.2016 r., które wpłynęło do biura Dolnośląskiej Izby Lekarsko – Weterynaryjnej we Wrocławiu w dniu 10.08.2016 r., niniejszym przekazuję sugerowane odpowiedzi na zawarte w nim pytania.

Pytanie 1. „Proszę o informacje czy kliniki weterynaryjne są zobowiązane do stworzenia bazy danych osobowych i wskazania jej administratora?”.

Zgodnie z przepisem art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (dalej zwana „u.z.l.z.”) zakład leczniczy dla zwierząt prowadzi dokumentację świadczonych usług weterynaryjnych określoną odrębnymi przepisami oraz zapewnia jej ochronę i poufność. Odrębnym przepisem, o którym mowa w cytowanym przepisie u.z.l.z., jest przepis art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt (dalej zwana „u.o.z.z.”), w myśl którego lekarze weterynarii są obowiązani do prowadzenia dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej z wykonywanych zabiegów leczniczych i profilaktycznych oraz stosowanych produktów leczniczych i pasz leczniczych. Należy przy tym dodać, że zakres i sposób prowadzenia dokumentacji lekarsko – weterynaryjnej i ewidencji leczenia zwierząt został określony w drodze aktu wykonawczego, wydanego na podstawie przepisu art. 53 ust. 4 u.o.z.z., w postaci Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 września 2011 r. w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej i ewidencji leczenia zwierząt oraz wzorów tej dokumentacji i ewidencji. Zgodnie z § 7 pkt 5) wskazanego rozporządzenia, książka leczenia zwierząt zawiera imię, nazwisko i adres albo nazwę, siedzibę i adres posiadacza zwierzęcia. Mając powyższe na uwadze dokumentacja lekarsko – weterynaryjna, którą jest zobowiązany prowadzić i przechowywać zakład leczniczy dla zwierząt zawiera dane osobowe posiadacza zwierzęcia. Zgodnie natomiast z art. 7 pkt 1) ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (dalej jako „u.o.d.o.”), przez zbiór danych rozumie się każdy posiadający strukturę zestaw danych o charakterze osobowym, dostępnych według określonych kryteriów, niezależnie od tego, czy zestaw ten jest rozproszony lub podzielony funkcjonalnie. Mając powyższe na uwadze, dokumentacja lekarsko – weterynaryjna w części zawierającej dane osobowe posiadacza zwierzęcia stanowi element zbioru danych osobowych. Ponadto zbiory danych zazwyczaj są tworzone na potrzeby wystawienia klientom zakładu leczniczego dla zwierząt faktur VAT dokumentujących świadczone usługi weterynaryjne, z uwagi na obowiązujące przepisy prawa podatkowego. Podkreślić również należy, że podmiot prowadzący

zakład leczniczy dla zwierząt przetwarza dane swych pracowników i współpracowników (prowadzi akta osobowe pracowników). Innymi zbiorami danych jakie może gromadzić zakład leczniczy dla zwierząt jest zbiór dotyczący posiadaczy zwierząt dla których został wystawiony paszport. Zgodnie z art. 24 ea ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych lekarz weterynarii gromadzi i przekazuje okręgowej radzie lekarsko – weterynaryjnej następujące dane osobowe posiadacza zwierzęcia, któremu został wystawiony paszport: imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres oraz numer telefonu i adres poczty elektronicznej. Podobnie w ramach zakładu leczniczego dla zwierząt są przetwarzane dane osobowe gromadzone w rejestrze posiadaczy psów zaszczepionych przeciwko wściekliźnie. Zgodnie bowiem z załącznikiem nr 1 do Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 czerwca 2004 r. w sprawie wzoru i szczegółowego sposobu prowadzenia rejestru psów zaszczepionych przeciwko wściekliźnie oraz wzoru zaświadczenia o szczepieniu psa przeciwko wściekliźnie, w rejestrze gromadzi się dane o imieniu, nazwisku i miejscu zamieszkania posiadacza psa.

Mając powyższe na uwadze należy przyjąć, że podmiot prowadzący zakład leczniczy dla zwierząt w ramach prowadzonej działalności zazwyczaj gromadzi dane osobowe tworzące zbiory danych.

Pytanie 2. „Jeśli tak czy naturalnym tego następstwem ma być zgłoszenie takowej bazy do GIODO?”

Zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 2) u.o.d.o., u.o.d.o. stosuje się do osób fizycznych i osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, jeżeli przetwarzają dane osobowe w związku z działalnością zarobkową, zawodową lub dla realizacji celów statutowych, które mają siedzibę albo miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo w państwie trzecim, o ile przetwarzają dane osobowe przy wykorzystaniu środków technicznych znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W art. 7 pkt 2) u.o.d.o. wskazano, że przez przetwarzanie danych rozumie się jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych. Mając powyższe na uwadze, jak wskazano wyżej na potrzeby sporządzenia dokumentacji lekarsko – weterynaryjnej zakład leczniczy dla zwierząt gromadzi dane osobowe posiadaczy zwierząt oraz na potrzeby dokumentacji podatkowej świadczonych usług weterynaryjnych, czy też w ramach akt osobowych pracowników zakładu leczniczego dla zwierząt, tym samym podmiot prowadzący zakład leczniczy dla zwierząt zazwyczaj przetwarza dane osobowe, co powoduje, że będzie miała do niego zastosowanie u.o.d.o. określająca zasady postępowania przy

przetwarzaniu danych osobowych. Podmiot prowadzący zakład leczniczy dla zwierząt jest administratorem danych w rozumieniu art. 7 pkt 4) u.o.d.o. W związku z powyższym na wskazanym podmiocie spoczywa szereg obowiązków wynikających m.in. z art. 26 u.o.d.o., art. 36 u.o.d.o. i inne.

Zgodnie natomiast z przepisem art. 40 u.o.d.o., administrator danych jest obowiązany zgłosić zbiór danych do rejestracji Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych, z zastrzeżeniem art. 43 u.o.d.o., który zawiera katalog zbiorów danych zwolnionych z obowiązku rejestracji. Udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy konkretny podmiot prowadzący zakład leczniczy dla zwierząt jest zobowiązany do rejestracji zbioru danych wymaga ustalenia, czy posiada on zbiór danych i jakiego rodzaju jest to zbiór. Odnosząc się do wskazanych wyżej zbiorów, jakie mogą być zazwyczaj przetwarzane przez podmiot prowadzący zakład leczniczy dla zwierząt, należy zauważyć, że może być to zbiór danych posiadaczy zwierząt zawarty w dokumentacji lekarsko – weterynaryjnej, zbiór danych kontrahentów na potrzeby wystawienia faktury VAT, zbiór danych pracowników i współpracowników zakładu leczniczego dla zwierząt, zbiór danych w ramach rejestru psów, które zostały zaszczepione przeciwko wściekliźnie oraz zbiór danych posiadaczy zwierząt dla których został wystawiony paszport. Odnosząc powyższe do przepisu art. 43 u.o.d.o. należy zauważyć, że w myśl pkt 4) wskazanego przepisu administratorzy danych są zwolnieni z obowiązku rejestracji danych przetwarzanych w związku z zatrudnieniem u nich, świadczeniem im usług na podstawie umów cywilnoprawnych, a także dotyczących osób u nich zrzeszonych lub uczących się, a także zgodnie z pkt 8) danych przetwarzanych wyłącznie w celu wystawienia faktury, rachunku lub prowadzenia sprawozdawczości finansowej. Wobec tego, w zakresie wskazanych zbiorów danych na zakładzie leczniczym dla zwierząt nie będzie spoczywał obowiązek rejestracji (meldunkowy) zbioru danych. Wątpliwości budzi natomiast kwestia zbioru danych zawartych w dokumentacji lekarsko – weterynaryjnej, zbioru danych zawartych w rejestrze psów zaszczepionych przeciwko wściekliźnie oraz zbiór danych posiadaczy zwierząt dla których zostały wystawione paszporty. Zgodnie bowiem z art. 43 pkt 5) u.o.d.o. z obowiązku rejestracji zwolnieni są administratorzy danych dotyczących osób korzystających z ich usług medycznych, obsługi notarialnej, adwokackiej, radcy prawnego, rzecznika patentowego, doradcy podatkowego lub biegłego rewidenta. W ramach wskazanego przepisu nie wskazano na dane osób korzystających z usług weterynaryjnych, tym samym należy przyjąć, że jeśli podmiot prowadzący zakład leczniczy dla zwierząt dysponuje zbiorem danych osób korzystających z usług weterynaryjnych, np. dane zawarte w dokumentacji lekarsko – weterynaryjnej, dane posiadaczy psów zaszczepionych przeciwko wściekliźnie, dane posiadaczy zwierząt dla których został wystawiony paszport, to jest on zobowiązany do zgłoszenia go do rejestracji Generalnemu Inspektorowi Danych Osobowych. Należy jednak zastrzec, że dotyczy to sytuacji, w której dane

przetwarzane są w zbiorach, które są prowadzone z wykorzystaniem systemów informatycznych. Jeśli natomiast dane są przetwarzane w zbiorze, który nie jest prowadzony z wykorzystaniem systemów informatycznych, to brak jest obowiązku rejestracji takiego zbioru, co wynika z art. 43 pkt 12) u.o.d.o.

Na koniec należy wskazać, że każdy podmiot prowadzący zakład leczniczy dla zwierząt powinien przeprowadzić szczegółową analizę, czy i jakie zbiory danych przetwarza oraz poczynić kroki zmierzające do rejestracji zbiorów danych w zakresie, których istnieje taki obowiązek. Należy bowiem zauważyć, że zgodnie z przepisem art. 53 u.o.d.o. za niezgłoszenie do rejestracji zbioru danych grozi odpowiedzialność karna.

Pytanie 3. „Czy mamy prawo przy wystawianiu FV (zwłaszcza na dyżurach nocnych) prosić o potwierdzenie tożsamości poprzez okazanie dowodu osobistego, prawa jazdy lub paszportu?”

Szereg przepisów przewiduje uprawnienie do żądania okazania dokumentu potwierdzającego tożsamość lub określone dane osobowe. Tytułem przykładu można wskazać, na przepis art. 59b ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, w myśl którego przy dokonywaniu płatności z użyciem karty płatniczej identyfikującej osobę upoważnioną do jej używania, osoba korzystająca z tej karty jest obowiązana do okazania akceptantowi, na jego żądanie, dokumentu potwierdzającego jej tożsamość. Innym przykładem może być przepis art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, zgodnie z którym, w przypadku wątpliwości, co do pełnoletniości nabywcy sprzedający lub podający napoje alkoholowe uprawniony jest do żądania okazania dokumentu stwierdzającego wiek nabywcy. Brak jest jednak ogólnego przepisu, który upoważniałby podmiot sprzedający określone towary lub świadczący określone usługi do żądania okazania dokumentu tożsamości.

Niemniej jednak należy pamiętać, że usługa weterynaryjna jest świadczona posiadaczowi zwierzęcia na podstawie umowy cywilnoprawnej, która stanowi rodzaj umowy o świadczenie usług, do której na podstawie przepisu art. 750 k.c. będą miały odpowiednie zastosowanie przepisy o umowie zlecenia. Jednym z przejawów zasady swobody umów wyrażonej w art. 353¹ k.c. jest możliwość swobodnego wyboru kontrahenta, z którym zostanie zawarta umowa. Innymi słowy zakład leczniczy dla zwierząt może zdecydować, czy będzie świadczył lub też nie usługi weterynaryjne na rzecz określonego kontrahenta. Umowa o świadczenie usług weterynaryjnych zazwyczaj jest zawierana w formie ustnej lub *per facta concludentia*. Podmiot prowadzący zakład leczniczy dla zwierząt może jednak uzależnić przystąpienie do świadczenia usług weterynaryjnych (zawarcia umowy) od podania danych osobowych przez posiadacza zwierzęcia, które pozwolą na wykonanie zawartej umowy, czyli ewentualne dochodzenie

należności z tytułu wynagrodzenia za świadczone usługi od posiadacza zwierzęcia. Ponadto zakład leczniczy dla zwierząt może uzależnić przystąpienie do świadczenia usług od okazania dokumentu potwierdzającego dane podane przez posiadacza zwierzęcia. Oczywiście podmiotowi prowadzącemu zakład leczniczy dla zwierząt nie wolno kserować lub skanować dokumentu tożsamości. W istocie posiadacz zwierzęcia będzie miał wybór, mianowicie może skorzystać z usług zakładu leczniczego dla zwierząt po dobrowolnym podaniu swoich danych umożliwiających wystawienie rachunku lub faktury VAT i dobrowolnym okazaniu dokumentu potwierdzającego lub nie podać wskazanych danych i nie okazać dokumentu potwierdzającego podane dane, co spowoduje, że zakład leczniczy dla zwierząt odmówi świadczenia usług na rzecz posiadacza zwierzęcia (nie zawrze z nim umowy o świadczenie usług weterynaryjnych). Ponadto, jak wskazano wyżej, podanie prawidłowych danych posiadacza zwierzęcia jest konieczne w celu poprawnego sporządzenia przez lekarza weterynarii dokumentacji lekarsko – weterynaryjnej, co tym bardziej uzasadnia uzależnienie świadczenia usług weterynaryjnych (zawarcia umowy o świadczenie usług weterynaryjnych) od podania niezbędnych danych posiadacza zwierzęcia. Podsumowując, brak jest szczególnego uregulowania upoważniającego zakład leczniczy dla zwierząt do żądania okazania dokumentu stwierdzającego tożsamość posiadacza zwierzęcia. Niemniej jednak, w przypadku, gdy posiadacz nie chce dobrowolnie okazać dokumentu tożsamości w celu zweryfikowania podanych przez niego danych koniecznych na potrzeby świadczenia usług weterynaryjnej zakład leczniczy dla zwierząt może odmówić świadczenia usługi weterynaryjnej (odmówić zawarcia umowy, której przedmiotem jest świadczenie usług weterynaryjnych).

Pytanie 4. „Czy możemy od każdego z Klientów wymagać podania numeru PESEL?”

Zgodnie z art. 26 ust. 1 pkt. 3) u.o.d.o. administrator danych przetwarzający dane powinien dołożyć szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą, a w szczególności jest obowiązany zapewnić, aby dane te były merytorycznie poprawne i adekwatne w stosunku do celów, w jakich są przetwarzane. Zakład leczniczy dla zwierząt zazwyczaj przetwarza dane osobowe klientów w celu świadczenia usług weterynaryjnych, tym samym podstawą przetwarzania danych jest art. 23 ust. 1 pkt 3) u.o.d.o., zgodnie z którym przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne, gdy jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą. Ponadto podstawą do przetwarzania nr PESEL przez zakład leczniczy dla zwierząt jest również art. 23 ust. 1 pkt 5) u.o.d.o., zgodnie z którym przetwarzanie danych jest dopuszczalne, jeśli jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych

albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Za prawnie usprawiedliwiony cel, uważa się natomiast dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. W związku z powyższym, w zakresie przetwarzania nr PESEL przez zakłady lecznicze dla zwierząt pojawia się pytanie, czy jest to adekwatne z punktu widzenia celu dla jakiego dane osobowe klientów są gromadzone. W związku wskazanymi wyżej celami w jakich dane są gromadzone w ramach zakładu leczniczego dla zwierząt oraz brzmieniem przepisów postępowania cywilnego, które przewidują konieczność wskazania w pozwie zmierzającym do dochodzenia roszczeń nr PESEL, wydaje się, że adekwatnym jest gromadzenie i przetwarzanie tej danej osobowej przez zakład leczniczy dla zwierząt, na wypadek gdyby klient nie uścił należnego wynagrodzenia za świadczone usługi weterynaryjne (nie wykonał zawartej umowy). Zauważmy, że zgodnie z art. 505³² § 2 pkt 1) k.p.c. pozew powinien zawierać również numer PESEL lub NIP pozwanego będącego osobą fizyczną, jeżeli jest on obowiązany do jego posiadania lub posiada go nie mając takiego obowiązku. W związku z powyższym, jeśli zakład leczniczy dla zwierząt nie będzie przetwarzał nr PESEL swoich kontrahentów, to utrudnione może być dochodzenie przez zakłady lecznicze roszczeń o zapłatę wynagrodzenia wynikających z umów o świadczenie usług weterynaryjnych. Dlatego też należy przyjąć, że przetwarzanie przez zakład leczniczy dla zwierząt nr PESEL posiadaczy zwierząt jest uzasadnione i adekwatne z punktu widzenia celu w jakim dane te są przetwarzane, a mianowicie świadczenia usług weterynaryjnych oraz wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratora danych.

Pytanie 5. „W związku z brakiem zamiaru przetwarzania zebranych danych na potrzeby inne niż proces leczenia, czy właściciele powinni podpisywać zgodę na przetwarzanie danych osobowych wyłącznie do celów leczenia, z możliwością wglądu w swoje dane i ich korekty?”

O zgodnym z prawem przetwarzaniu danych osobowych możemy mówić, gdy jest spełniony, co najmniej jeden z pięciu warunków przetwarzania danych określonych w art. 23 ust. 1 u.o.d.o. Wobec powyższego, jeśli zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 3) u.o.d.o., wykorzystywanie danych osobowych uzasadnia konieczność realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą jest jej stroną, lub gdy jest to konieczne do podjęcia koniecznych działań przed zawarciem takiej umowy, to dodatkowe żądanie zgody na przetwarzanie danych w celu realizacji umowy, jest zbędne. Jeśli zakład leczniczy dla zwierząt gromadzi dane swojego klienta (posiadacza zwierzęcia) i ma zamiar wykorzystywać je jedynie do celu realizacji umowy (świadczenia usług weterynaryjnych), którą z nim zawiera, to nie powinien zwracać się o zgodę na przetwarzanie danych. Jeśli natomiast zakład leczniczy dla zwierząt zamierza wykorzystać dane swoich

klientów (posiadaczy zwierząt) w innym celu niż do realizacji lub wykonania zawartej umowy, nie spełniając przy tym żadnego z warunków określonych w art. 23 ust. 1 pkt 2 – 5) u.o.d.o., to dopiero wówczas powinien uzyskać zgodę osoby, której dane mają być przetwarzane. Należy przy tym zauważyć, że w przypadku zakładu leczniczego dla zwierząt może istnieć jeszcze inna przesłanka przetwarzania danych osobowych, aniżeli wskazana w art. 23 ust. 1 pkt 3) u.o.d.o. Zauważmy bowiem, że przepisy szczególnie nakładają na zakłady lecznicze obowiązek zamieszczenia w dokumentacji lekarsko – weterynaryjnej, czy też rejestrze psów zaszczepionych przeciwko wściekliźnie danych posiadaczy zwierząt, tym samym podstawą przetwarzania tych danych może być również przepis art. 23 ust. 1 pkt 2) u.o.d.o., zgodnie z którym przetwarzanie danych jest dopuszczalne, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa.

Mając powyższe na uwadze należy wskazać, że gromadzenie danych osobowych posiadaczy zwierząt na potrzeby świadczenia usług weterynaryjnych nie wymaga ich pisemnej zgody, ponieważ podstawa do przetwarzania ich danych wynika bezpośrednio z przepisów u.o.d.o.

Pytanie 6. „Jak w takiej sytuacji wygląda udostępnienie danych takich osób naszym pełnomocnikom i firmom windykacyjnym?”

Zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 5) u.o.d.o. przetwarzanie danych osobowych, w tym ich udostępnianie, jest dopuszczalne, jeśli jest niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Ze względu na to, że - stosownie do art. 23 ust. 4 pkt 2) u.o.d.o. - za prawnie usprawiedliwiony cel uważa się dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej przez administratora danych działalności gospodarczej, przetwarzanie danych w takim przypadku jest prawnie dopuszczalne. Ponadto należy wskazać, że administrator danych może powierzyć przetwarzanie danych osobowych podmiotowi zajmującemu się windykacją wierzytelności w drodze umowy zawartej na piśmie na podstawie art. 31 u.o.d.o. Koniecznymi elementami tej umowy jest określenie celu, w jakim podmiot, któremu powierzono przetwarzanie danych może je przetwarzać oraz zakresu powierzonych do przetwarzania danych. Podmiot ten może bowiem przetwarzać dane wyłącznie w zakresie i celu przewidzianym w umowie. Powierzenie przetwarzania danych na podstawie umowy, o której stanowi art. 31 u.o.d.o., w określonym w niej celu, jest działaniem prawnie dopuszczalnym i nie stanowi nieuprawnionego udostępnienia danych przez ich administratora innemu podmiotowi – tak zob. Decyzja Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 14 września 2010 r., znak DOLiS/DEC-1103/10.

Ponadto należy wskazać, że również działanie przez pełnomocnika ustanowionego na podstawie art. 95 k.c. oraz art. 86 k.p.c., nie stanowi naruszenia przepisów prawa. Działanie takie znajduje bowiem podstawę prawną w przesłance przetwarzania danych osobowych wskazanej w art. 23 ust. 1 pkt 2) u.o.d.o., zgodnie z którą przetwarzanie danych jest dopuszczalne, jeżeli jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa. Istotą pełnomocnictwa jest złożenie przez mocodawcę oświadczenia woli, którego treścią jest upoważnienie określonej osoby do dokonania w imieniu i ze skutkiem prawnym dla mocodawcy czynności prawnych określonych w pełnomocnictwie. Natomiast istotą pełnomocnictwa procesowego jest upoważnienie określonej osoby do dokonania w imieniu i ze skutkiem prawnym dla mocodawcy czynności procesowych.

Reasumując, zarówno powierzenie danych firmie windykacyjnej w drodze umowy, o której mowa w art. 31 u.o.d.o., jak i przekazanie danych osobowych profesjonalnemu pełnomocnikowi w celu dochodzenia przez niego roszczeń przed sądem (realizacji uprawnień i prawnie usprawiedliwionych celów przez administratora danych) stanowi zgodne z prawem udostępnienie danych osobowych.

Pozdrawiam,
dr Piotr Rodziewicz
adwokat
Associate